

Istungidokument

A8-0173/2016

4.5.2016

RAPORT

ebaõiglaste kaubandustavade kohta toiduainete tarneahelas
(2015/2065(INI))

Siseturu- ja tarbijakaitsekomisjon

Raportöör: Edward Czesak

Arvamuse koostaja (*):
Mairead McGuinness, põllumajanduse ja maaelu arengu komisjon

(*) Kaasatud komisjonid – kodukorra artikkel 54

SISUKORD

	lk
EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK	3
SELETUSKIRI.....	17
PÕLLUMAJANDUSE JA MAAELU ARENGU KOMISJONI ARVAMUS(*)	19
VASTUTAVAS KOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS	25

(*) Kaasatud komisjon – kodukorra artikkel 54

EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

ebaõiglaste kaubandustavade kohta toiduainete tarneahelas (2015/2065(INI)).

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjoni 15. juuli 2014. aasta teatist Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele „Ebaausate kauplemistavade vastu võitlemine ettevõtjatevahelises toiduainete tarneahelas“ (COM(2014)0472),
- võttes arvesse komisjoni aruannet Euroopa Parlamendile ja nõukogule ettevõtjatevaheliste ebaausate kauplemistavade kohta toiduainete tarneahelas (COM(2016)0032),
- võttes arvesse komisjoni 28. oktoobri 2009. aasta teatist Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele „Toiduainete tarneahela parem toimimine Euroopas“ (COM(2009)0591),
- võttes arvesse komisjoni 31. jaanuari 2013. aasta rohelist raamatut ebaausate kauplemistavade kohta Euroopa ettevõtjatevahelises toiduainete ja muude kaupade tarneahelas (COM(2013)0037),
- võttes arvesse oma kirjalikku deklaratsiooni 0088/2007 Euroopa Liidus tegutsevate suurte selvehallide jõupositsiooni kuritarvitamise uurimise ja selle vastu võitlemise kohta,
- võttes arvesse oma 7. septembri 2010. aasta resolutsiooni põllumajandustootjate õiglase sissetuleku ja toiduainete tarneahela parema toimimise kohta Euroopas¹,
- võttes arvesse oma 19. jaanuari 2012. aasta resolutsiooni toiduainete tarneahela tasakaalustamatuse kohta²,
- võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee 12. novembri 2013. aasta arvamust, mis käsitleb komisjoni rohelist raamatut ebaausate kauplemistavade kohta Euroopa ettevõtjatevahelises toiduainete ja muude kaupade tarneahelas,
- võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust teemal „Suured jaemüügiketid: suundumused ning nende mõju talunikele ja tarbijatele“³,
- võttes arvesse oma 19. jaanuari 2016. aasta resolutsiooni ELi konkurentsipoliitika aastaaruande kohta⁴, eelkõige punkti 104,
- võttes arvesse komisjoni 30. juuli 2010. aasta otsust, millega luuakse kõrgetasemeline

¹ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0302.

² Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2012)0012.

³ ELT C 255, 14.10.2005, lk 44.

⁴ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2016)0004.

foorum toiduainete tarneahela toimimise parandamiseks¹,

- võttes arvesse oma 5. juuli 2011. aasta resolutsiooni tõhusama ja õiglasema jaekaubandusturu kohta²,
- võttes arvesse uuringut „Toiduainete tarneahelaga seotud tegevuses tekkivates vertikaalsetes suhetes kasutatavate heade tavade põhimõtete rakendamise järelevalve“, mille koostas komisjoni jaoks Areté srl (2016. aasta jaanuar),
- võttes arvesse oma 11. detsembri 2013. aasta resolutsiooni kõigi osaliste huvides toimiva Euroopa jaekaubanduse tegevuskava kohta³,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2006. aasta direktiivi 2006/114/EÜ eksitava ja võrdleva reklaami kohta⁴,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta direktiivi 2011/7/EL hilinevad maksimisega võitlemise kohta äritehingute puhul⁵,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2005/29/EÜ, mis käsitleb ettevõtja ja tarbija vaheliste tehingutega seotud ebaausaid kaubandustavasid siseturul⁶,
- võttes arvesse Ühendkuningriigi Groceries Code Adjudicator'i (supermarketite ja nende tarnijate vaheliste suhetega tegelev instants) poolt 26. jaanuaril 2016. aastal teostatud uurimist, mis on seotud Tesco PLC tegevusega,
- võttes arvesse nõukogu direktiivi 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes⁷,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 261/2012, millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 1234/2007 seoses lepinguliste suhetega piima- ja piimatootesektoris⁸,
- võttes arvesse 2015. aasta juuli eduaruannet tarneahelaalgatuse kohta,
- võttes arvesse rahvusvahelise tarbijakaitseorganisatsiooni Consumers International 2012. aasta aruannet „The relationship between supermarkets and suppliers: What are the implications for consumers?“ („Selvehallide ja tarnijate omavaheline suhe ning kuidas see mõjutab tarbijat“),
- võttes arvesse ÜRO Toidu- ja Põllumajandusorganisatsiooni (FAO) poolt välja töötatud toidu- ja põllumajandussüsteemide jätkusuutlikkuse hindamise (SAFA) üldist raamistikku,

¹ ELT C 210, 3.8.2010, lk 4.

² Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2011)0307.

³ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2013)0580.

⁴ ELT L 376, 27.12.2006, lk 21.

⁵ ELT L 48, 23.2.2011, lk 1.

⁶ ELT L 149, 11.6.2005, lk 22.

⁷ EÜT L 95, 21.4.1993, lk 29.

⁸ ELT L 94, 30.3.2012, lk 38.

- võttes arvesse põllumajandusettevõtjate ja -kooperatiivide erakordselt keerulist olukorda eelkõige piimanduse, sea- ja veisekasvatuse, puu- ja juurvilja- ning teraviljakasvatuse sektorites,
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 52,
 - võttes arvesse siseturu- ja tarbijakaitsekomisjoni raportit ning põllumajanduse ja maaelu arengu komisjoni arvamust (A8-0173/2016),
- A. arvestades, et ebaõiglasel kaubandustaval on tõsine probleem, mis esineb paljudes majandussektorites; arvestades, et komisjoni 29. jaanuari 2016. aasta aruandes ettevõtjatevaheliste ebaausate kauplemistavade kohta toiduainete tarneahelas (COM(2016)0032) kinnitatakse, et sellised tavad võivad esineda toiduainete tarneahela kõigis etappides; arvestades, et kõnealune probleem on eriti terav toiduainete tarneahelas ning sellel on negatiivne mõju ahela kõige nõrgemale lülile; arvestades, et sellise probleemi olemasolu kinnitavad kõik toiduainete tarneahela ettevõtjad ja paljud riiklikud konkurentsiküsimustega tegelevad asutused; arvestades, et komisjon, parlament ning Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee on ebaõiglaste kaubandustavade probleemile korduvalt tähelepanu juhtinud;
- B. arvestades, et nn ebaausust toiduainete tarneahelas on keeruline tõlgendada kehtiva konkurentsioiguse rikkumisena, sest selle olemasolevad vahendid on tulemuslikud üksnes konkurentsivastase käitumise teatavate vormide vastu võitlemisel;
- C. arvestades toiduainete tarneahela suurust ja selle strateegilist tähtsust Euroopa Liidu jaoks; arvestades, et toiduainete tarneahelas töötab ELis üle 47 miljoni inimese, see sektor moodustab 7 % ELi tasandi kogulisandväärtusest ja ELi toiduainete jaemüügiga seotud kaupade turu koguväärtus on hinnanguliselt 1,05 miljardit eurot; arvestades, et jaemüügi sektor moodustab 4,3 % ELi SKPst ja selles tegutseb 17 % ELi VKEdest¹; arvestades, et 99,1 % toidu- ja joogisektori ettevõtjatest on VKEd või mikroettevõtjad;
- D. arvestades, et ühtne turg on loonud toiduainete tarneahela ettevõtetele suuri eeliseid ning toidukaupadega kauplemist iseloomustab aina sagedamini piiriülene mõõde ja sellel on eriline tähendus siseturu toimimise jaoks; arvestades, et ELi liikmesriikide vaheline piiriülene kaubandus moodustab 20 % kogu ELi toidu- ja joogitootmisest; arvestades, et 70 % liikmesriikide kogu toidueksportidist läheb teistesse liikmesriikidesse;
- E. arvestades viimastel aastatel toimunud olulisi struktuurilisi muutusi toiduainete tarneahelas (B2B), mis seisnevad tootmisettevõtete, ning eelkõige töötlemise ja jaekaubandusega tegelevate ning tootmisele eelnevate etappidega seotud ettevõtete koondumise suures määras ning vertikaalses ja piiriüleses integreerumises;
- F. arvestades, et toiduainete tarneahelaga seotud ettevõtted on teatanud ebaõiglastest kaubandustavade, mis hõlmavad peamiselt järgmist:
- maksete hilinemine;

¹ Eurostati 2010. aasta andmed.

- turulepääsu piiramine;
 - ühepoolsed või tagasiulatuvad muutused lepingutingimustes;
 - lepingutingimuste kohta piisavalt üksikasjaliku või ühemõtteliselt sõnastatud teabe puudumine;
 - kirjaliku lepingu sõlmimisest keeldumine;
 - ootamatu ja põhjendamatu taganemine lepingust;
 - äririski ebaõiglane ülekandmine;
 - tasu nõudmine kauba või teenuse eest, millel ei ole ühe lepingupoole jaoks mingit väärtust;
 - fiktiivsete teenuste eest tasu nõudmine;
 - veo- ja ladustamiskulude tarnijatele ülekandmine;
 - pealesunnitud osalemine müügiesinduses, lisatasu nõudmine kauba paigutamise eest kauplustes nähtavale kohale ja muud lisatasud;
 - müügipinnal kaupade edendamise kulude ülekandmine tarnijatele;
 - müümata kauba tingimusteta tagastamise ettenägemine;
 - hindade langetamiseks surve avaldamine;
 - kaubanduspartnerite takistamine hankimast kaupa teistest liikmesriikidest (territoriaalsed tarnepiirangud);
- G. arvestades, et põllumajandusettevõtjad on toiduainete tarneahelas esinevate ebaõiglaste kaubandustavade suhtes eriti vastuvõtlikud, sest juba alanud põllumajanduslikku tootmisprotsessi ei saa enam peatada ja põllumajandustooted riknevad kiiresti;
- H. arvestades, et pärast läbirääkimisi teiste toiduainete tarneahelas osalejatega, kes on pannud tootja näiteks selvehallide allahindlustega ebasoodsasse olukorda, töötavad tootjad vahel kahjumiga;
- I. arvestades, et ebaõiglaste kaubandustavad tekivad olukorras, kus toiduainete tarneahela lepingupartnerite vahelistes kaubandussuhetes valitseb ebavõrdsus, et ebaõiglaste kauplemistavad tulenevad läbirääkimispositsioonide erinevusest ärisuhetes, mille on põhjustanud turujõu üha suurem koondumine väheste rahvusvaheliste kontsernide kätte ning arvestades, et selline ebavõrdsus kahjustab enamasti väikseid ja keskmise suurusega tootjaid;
- J. arvestades, et ebaõiglastel kaubandustavadel on toiduainete tarneahela teatavatele ettevõtetele, eelkõige põllumajandustootjatele ja VKEdele kahjulikud tagajärjed, mis võib omakorda mõjutada kogu ELi majandust ja lõpptarbijaid piirates nende tootevalikut ning uute ja innovatiivsete toodete kättesaadavust; arvestades, et

ebaõiglased kaubandustavad võivad mõjutada ettevõtetevahelisi hinnaläbirääkimisi, pärssida ELi piiriülest kaubandust ja takistada siseturu nõuetekohast toimimist; arvestades eelkõige, et ebaõiglaste kaubandustavade mõju võib ilmneda eelkõige ettevõtete investeeringute ja innovatsiooni piiramises – muu hulgas keskkonna, töötingimuste ja loomade heaolu valdkonnas – sissetuleku vähenemise ja kindlustunde puudumise tagajärjel ja selle tulemusel võivad ettevõtted tootmis-, töötlemis- või kaubandustegevuse üldse lõpetada;

- K. arvestades, et ebaõiglased kaubandustavad on takistuseks siseturu arenemisel ja sujuval toimimisel ning võivad olulisel määral pärssida turu nõuetekohast toimimist;
- L. arvestades, et ebaõiglaste kaubandustavadega võivad nõrgema läbirääkimispositsiooniga ettevõtetele kaasneda liigsed kulutused või oodatust madalamad tulud, samuti ületootmine ja toidu raiskamine;
- M. arvestades, et ebaõiglaste kaubandustavade tõttu võib tarbijaid ähvardada toodete mitmekesisuse ja jaemüügiettevõtete hulga vähenemine ning kultuuripärandi vaesumine;
- N. arvestades, et ebaõiglased kaubandustavad mõjutavad eriti rängalt VKEsid ja mikroettevõtjaid, kelle osa ELi kaubandusmaastikul on üle 90 % ja et need ettevõtjad tunnetavad ebaausate tavade mõju tugevamalt kui suured ettevõtjad, mistõttu neil on raskem turul püsima jääda, teha uusi investeeringuid toodetesse ja tehnoloogiasse, panustada innovatsiooni ning laiendada siseturul tegevust muu hulgas ka väljapoole piire; arvestades, et VKEd ei julge osaleda kaubandussuhetes, kuna ähvardab oht, et neile surutakse peale ebaõiglasi kaubandustavasid;
- O. arvestades, et ebaõiglasi kaubandustavasid ei esine mitte ainult toiduainete tarneahelas, vaid sama sagedasti ka muude kaupade tarneahelas, nagu rõiva- või autotööstuses;
- P. arvestades, et paljud liikmesriigid on võtnud meetmeid ebaõiglaste kaubandustavade vastu võitlemiseks mitmesuguste meetodite abil ja et mõnedel juhtudel kasutatakse selleks vabatahtlikke ja isereguleerimise mehhanisme, teistel juhtudel aga on vastu võetud asjakohased liikmesriigi õigusaktid; arvestades, et see on toonud õiguskaitse taseme, iseloomu ja vormi osas riikide vahel kaasa suure lahknevuse ja mitmekesisuse; arvestades, et osa riike ei ole selles valdkonnas võtnud mingeid meetmeid;
- Q. arvestades, et mõni liikmesriik, kes algselt soovis ebaõiglaste kaubandustavade vastu võitlemiseks kasutada vabatahtlikke kavasid, otsustas hiljem tegeleda selle küsimusega õigusaktide kaudu;
- R. arvestades, et konkurentsioigus hõlmab ebaõiglasi kaubandustavasid vaid osaliselt;
- S. arvestades, et Euroopa konkurentsioigus peaks võimaldama tarbijatel saada kasu laiaast konkurentsivõimelise hinnaga kvaliteetsete toodete valikust ning tagama samas ettevõtjate huvi investeerimise ja innovatsiooni vastu, andes neile õiglase võimaluse edendada oma toodete eeliseid, ilma et ebaõiglased kaubandustavad neid turult põhjendamatult välja tõrjuks;
- T. arvestades, et Euroopa konkurentsioigus peaks võimaldama lõpptarbijal osta kaupu

konkurentsivõimelise hinnaga, kuid see peab samuti tagama vaba ja õiglase konkurentsi ettevõtjate vahel, eelkõige selleks, et julgustada neid tegelema innovatsiooniga;

- U. arvestades, et ärisuhetes saab määravaks hirmufaktor, mille puhul nõrgem osapool ei suuda oma õigusi tulemuslikult kasutada, ei taha samas aga esitada kaebust tugevama osapoolle kasutatavate ebaõiglaste kaubandustavade peale, kuna valitseb hirm, et see võib kahjustada nende ärisuhet;
 - V. arvestades, et toiduainete tarneahela toimimine mõjutab ELi kodanike igapäevaelu, kuna ligikaudu 14 % kodumajapidamiste kulutustest läheb toidule;
 - W. arvestades, et toiduainete tarneahelas tegutseb palju osalejaid, sealhulgas kauba valmistajaid, jaemüüjaid, vahendajaid ja tootjaid, ning ebaõiglasi kaubandustavasid võib esineda ahela erinevatel tasanditel;
 - X. arvestades, et hirmufaktor tähendab seda, et paljud väiketarnijad ei saa tegelikult kasutada oma õigust pöörduda kohtusse, kui selline õigus tekib, ja et nende huvidele vastavad paremini teised, odavamad ja kättesaadavamad mehhanismid, nagu vahendamine sõltumatute instantside poolt;
 - Y. arvestades, et tarneahelaalgatusel on suuri piiranguid (nt puuduvad karistused täitmatajätmise eest ja puudub võimalus esitada konfidentsiaalseid kaebusi) ja see tähendab, et seda ei saa ebaõiglaste kaubandustavade vastu võitlemise vahendina tõhusalt kasutada;
1. väljendab heameelt komisjoni senise tegevuse üle ebaõiglaste kaubandustavade vastases võitluses, mis on suunatud parema turutasakaalu saavutamisele ning praeguse killustatud olukorra ületamisele, mis tuleneb erinevatest riigi tasandi lähenemisviisidest, mille abil ELis võideldakse ebaõiglaste kaubandustavade vastu, ent juhib tähelepanu asjaolule, et nimetatud meetmetest ei piisa ebaõiglaste kaubandustavade vastu võitlemiseks; väljendab heameelt komisjoni eespool mainitud 29. jaanuari 2016. aasta aruande ning kauaoodatud kaasneva uuringu üle toiduainete tarneahelaga seotud tegevuses tekkivates vertikaalsetes suhetes kasutatavate heade tavade põhimõtete rakendamise järelevalve kohta, et võtab teadmiseks selle järeldused, mis ei aita töötada välja ELi tasandi raamistikku ebaõiglaste kaubandustavade vastu võitlemiseks ELi tasandil;
 2. tunnustab toiduainete tarneahela toimimise parandamist käsitleval kõrgetasemelisel foorumil võetud meetmeid ja ettevõtjatevaheliste lepingute tavadega tegeleva ekspertide platvormi kokkukutsumist, mille raames on koostatud loend selliste kaubandustavade kohta, mis tuleks lugeda äärmiselt ebaõiglasteks, ning on esitatud selliste tavade definitsioonid ja hinnangud;
 3. tunnustab tarneahelaalgatuse väljatöötamist ja arendamist, sest algatusel on oluline roll kultuurilise muutuse edendamisel ja ärieetika parandamisel, selle tulemusel on kokku lepitud heade tavade põhimõtted, mida on soovitatav järgida toiduainete tarneahela ettevõtjate vertikaalsetes suhetes, ja nende tavade järgimise vabatahtlik raamistik, kuhu alles selle teise tegevusaasta ajal kuulub kogu ELis juba enam kui tuhat osalevat ettevõtet, kellest suurem osa on VKEd; väljendab heameelt seni tehtud edusammude üle ning on veendunud, et õiglaste kaubandustavade edendamise pingutused toiduainete

tarneahelas peaksid olukorda ka tegelikult mõjutama, ent neid ei saa hetkel pidada piisavaks, et lahendada toiduainete tarneahelas esinevate ebaõiglaste kauplemistavade probleem; rõhutab sellegipoolest, et nii komisjoni hiljutises aruandes kui ka välishindamises tunnistatakse, et tarneahelaalgatuse tulemuslikkust pärssivad arvukad puudujäägid, näiteks puudused juhtimisel, piiratud läbipaistvus, täitemeetmete või karistuste puudumine, ebaõiglastest kaubandustavadest hoidumiseks tõhusate hoiatavate meetmete puudumine, ebaõiglaste kaubandustavade potentsiaalsed ohvrid ei saa esitada anonüümseid üksikkaebusi, sõltumatutel organitel ei ole võimalik teostada omaalgatuslikke uurimisi, mille tulemusel on alaesindatud eelkõige VKEd ja põllumajandustootjad, kes võivad arvata, et tarneahelaalgatus ei täida oma eesmärki; soovib luua sarnaseid tarneahelaalgatusi ka teistes asjaomastes sektorites peale toidusektori;

4. peab kahetsusväärseks, et mõned tarneahelaalgatuse raames propageeritud vaidluste lahendamise võimalused ei ole seni praktikas kasutust leidnud, mistõttu nende tulemuslikkust on hinnatud pigem teoreetiliselt; tunneb muret, et tarneahelaalgatuse tulemuslikkust ebaõiglaste kaubandustavade vastu võitlemisel ei ole uuritud ühegi konkreetse juhtumi puhul ega ole läbi viidud põhjalikumad analüüsi laekunud ja lahendatud kaebusi käsitlevate andmete kogumise kohta; on veendunud, et niisuguse süvahinnangu teostamatajätmine takistab algatuse üldist hindamist; on pettunud, et eespool mainitud Areté uuringus, millega hinnati tarneahelaalgatuse tulemuslikkust, nenditakse, et tarneahelaalgatusega siiani saavutatud edusammud võivad ebaõiglaste kaubandustavade probleemi praeguse või tunnetatud ulatuse ja tõsiduse taustal väga tagasihoidlikud näida;
5. võtab teadmiseks toiduainete tarneahela organisatsioone ja ettevõtjaid ühendavate tarneahelaalgatuse riiklike platvormide loomise, eesmärgiga ergutada osalistevahelist dialoogi, edendada õiglaste kaubandustavade kasutuselevõtmist ja vahetamist ning püüelda ebaõiglaste kaubandustavade likvideerimise poole, kuid kahtleb, kas sellised platvormid on tegelikult tulemuslikud; juhib siiski tähelepanu sellele, et mõned riiklikud platvormid ei ole oma eesmärgi täitnud ja näiteks Soomes on põllumajandustootjad sellest platvormist loobunud; teeb ettepaneku ergutada ja motiveerida liikmesriike sobivate vahendite abil võtma täiendavaid meetmeid seoses nende kaebuste või mittevastavustega, millest kõnealused riiklikud platvormid on teada andnud;
6. on seisukohal, et heade tavade põhimõtteid ja loendit õiglaste ja ebaõiglaste kaubandustavade näidete kohta toiduainete tarneahela vertikaalsetes suhetes tuleks laiendada ning tulemuslikult jõustada;
7. kiidab heaks komisjoni käsil oleva uuringu jaemüügisektoris pakutava valiku ja tooteuuenduste kohta; usub, et selle abil peaks selgemaks saama, kuidas toimub üldisel turutasandil tootevaliku areng ja uuendamine ning mis seda suunab;
8. tunneb heameelt alternatiivsete ja mitteformaalsete mehhanismide üle vaidluste lahendamiseks ja kulude hüvitamiseks, eelkõige vahekohtu- ja lepitusmeetmete abil;
9. märgib, et toiduainete tarneahelas kasutatavad ebaõiglaste kaubandustavad on vastuolus õiguspõhimõtetega;
10. mõistab hukka tavad, mis kuritarvitavad läbirääkimispositsioonide tasakaalustamatust

ettevõtjate vahel ja mõjutavad lepingute sõlmimise vabadust;

11. juhib tähelepanu asjaolule, et tugevama läbirääkimispositsiooniga osapoolte kasutatavatel ebaõiglastel kaubandustavadel on negatiivne mõju kogu toiduainete tarneahela ulatuses, sealhulgas tööhõivele, samuti piirab see tarbijate valikut ning mõjutab negatiivselt ringlusse lastud toodete kvaliteeti, mitmekesisust ja uuenduslikkust; rõhutab, et sellised tavad võivad takistada ettevõtete konkurentsivõimet ja investeeringuid ning seada ettevõtjad sundolukorda, kus nad peavad palkade, töötingimuste või tooraine kvaliteedi arvelt kokku hoidma;
12. kinnitab, et toiduainete tarneahela hea toimimise ja toiduga kindlustatuse aluseks on vaba ja aus konkurents, kõikide osalejate tasakaalustatud suhted, lepingute sõlmimise vabadus ning asjakohaste õigusaktide jõuline ja tulemuslik jõustamine, et kaitsta kõiki toiduainete tarneahela ettevõtjaid, olenemata geograafilisest asukohast;
13. juhib tähelepanu vajadusele saavutada vastastikune usaldus tarneahela partnerite vahel, mille aluseks on lepinguvabaduse põhimõte ja vastastikku kasulikud suhted; rõhutab suurema lepinguosalise sotsiaalset vastutust piirata oma eelisseisundit läbirääkimiste ajal ja teha nõrgema lepinguosalisega koostööd, et saavutada mõlema osapoole jaoks positiivne lahendus;
14. väljendab heameelt selle üle, et komisjon sedastas oma 31. jaanuari 2013. aasta rohelises raamatus, et tõelist lepinguvabadust ei ole juhul, kui lepinguosaliste vahel valitseb märkimisväärne ebavõrdsus;
15. tunnistab, et ebaõiglastel kaubandustavadel tulenevad peamiselt tulu ja võimu tasakaalustamatusest toiduainete tarneahelas, ning rõhutab, et see probleem tuleb kiiremas korras lahendada, et parandada põllumajandustootjate olukorda toiduainete sektoris; märgib, et toodete müümine tootmiskuludest madalama hinnaga ja tõsised kuritarvitused seoses selliste põllumajanduslike põhitoiduainetega, nagu piimatooted, puu- ja juurviljad, mida suured jaemüüjad müüvad klientide meelitamiseks alla turuhinna, ohustavad ELi asjaomase toodangu pikaajalist jätkusuutlikkust; peab tervitatavaks selliseid jõupingutusi nagu Saksamaa algatus Tierwohl, mille eesmärk on aidata põllumajandustootjatel konkureerida oma toodete väärtuse põhjal;
16. juhib tähelepanu sellele, et ebaõiglastel kaubandustavadel on põllumajandustootjate jaoks tõsised negatiivsed tagajärjed, nagu väiksem kasum, eeldatust kõrgemad kulud, toidu ületootmine ja raiskamine ning raskused finantsplaanimisel; rõhutab, et sellised negatiivsed tagajärjed vähendavad lõppkokkuvõttes tarbijate valikuvõimalusi;
17. peab küsitavaks komisjoni aruandes avaldatud vankumatut toetust tarneahelaalgatusele, arvestades selle piiratust; kordab, et põllumajandustootjad ei soovi sellest algatusest osa võtta, kuna puudub usaldus, piiratud on võimalus anonüümselt kaebusi esitada, puuduvad seadusest tulenevad volitused, ei saa kohaldada tõsiseltvõetavaid sanktsioone, puuduvad asjakohased mehhanismid korralikult dokumenteeritud ebaõiglaste kaubandustavade vastu võitlemiseks ja muret tekitab jõustamismehhanismide tasakaalustamatus, mida ei ole piisavalt arvesse võetud; peab kahetsusväärseks asjaolu, et komisjon ei soovi tagada anonüümsust ega asjakohaseid sanktsioone;
18. leiab, et tarneahelaalgatust ning muid liikmesriikide ja ELi tasandi vabatahtlikke

süsteeme (vabatahtlike tavade koodeksid, vabatahtlikud vaidluste lahendamise mehhanismid) tuleks edasi arendada ja edendada täiendusena liikmesriikide mõjusatele ja tugevatele jõustamismehhanismidele, tagades anonüümsete kaebuste esitamise võimaluse ja hoiatava mõjuga karistuste kehtestamise, koordineerides tegevust ELi tasandil; kutsub tootmis- ja kaubandusettevõtjaid, sh põllumajandustootjate organisatsioone, nendes algatustes osalema; on arvamusel, et need algatused peaksid olema avatud kõikidele tarnijatele, kes anonüümsust oluliseks ei pea, ning et neist võib kujuneda kasulik hariv ja parimate tavade jagamist võimaldav platvorm; märgib, et komisjon osutab oma hiljutises aruandes, et tarneahelaalgatust tuleb parendada, eelkõige selleks, et võtta arvesse konfidentsiaalseid kaebusi ning anda sõltumatutele organitele uurimise ja karistuste määramise volitused;

19. palub, et komisjon võtaks meetmeid, et tagada tõhusad täitemehhanismid, nagu ELi tasandil vastastikuselt tunnustatud riiklike ametiasutuste võrgustiku väljatöötamine ja selle tegevuse koordineerimine; rõhutab sellega seoses, et Ühendkuningriigi Groceries Code Adjudicatori instants võiks olla võimalikuks eeskujuks, mida järgida ELi tasandil, ja piisavaks hoiatuseks, et hoiduda kasutamast ebaõiglasi kaubandustavasid, samuti võiks see aidata üle saada hirmufaktorist;
20. kiidab heaks tarneahelaalgatuse raames hiljuti vastu võetud meetme, mis võimaldab VKEdel ja mikroettevõtetel ühineda lihtsustatud menetluse alusel; võtab teadmiseks, et registreeritud VKEde arv on kasvanud; juhib aga tähelepanu asjaolule, et tarneahelaalgatust tuleb täiendada mitme abinõuga, millele komisjon on osutanud oma 29. jaanuari 2016. aasta aruandes, ning komisjon peaks teostama järelevalvet edusammude üle, eesmärgiga
 - suurendada teadlikkust tarneahelaalgatusest ja tõhustada selle tutvustamist, eriti VKEde seas;
 - tagada juhtimisstruktuuri erapooletus, näiteks valides sõltumatu esimehe, kes ei ole seotud ühegi konkreetse sidusrühmaga;
 - võimaldada ebaõiglaste kauplemistavade väidetaval ohvritel esitada konfidentsiaalne kaebus;
 - tõhustada sisemenetlusi, et kontrollida, kas ettevõtjad täidavad menetlusega seotud kohustusi, ja jälgida konfidentsiaalselt kahepoolsete vaidluste tekkimist ja tulemusi;
21. võtab teadmiseks komisjoni tähelepaneku, et põllumajandusettevõtjate esindajad on otsustanud tarneahelaalgatusega mitte liituda, kuna nende arvates ei ole tagatud kaebuse esitajate piisav konfidentsiaalsus, puuduvad seadusest tulenevad volitused sõltumatu uurimise korraldamiseks ja tõsiseltvõetavate sanktsioonide kohaldamiseks, puuduvad mehhanismid korralikult dokumenteeritud ebaõiglaste kaubandustavade vastu võitlemiseks ja põllumajandusettevõtjate muret jõustamismehhanismide tasakaalustamatuse pärast ei ole piisavalt arvesse võetud; usub, et põllumajandusettevõtjate osalemine on ülimalt oluline ning et vähene osavõtt ei ole tingitud teadmatusest, vaid pigem usaldamatusest praeguse tarneahelaalgatuse menetluste ja juhtimise vastu; väljendab seetõttu arvamust, et tarneahelaalgatuse toimimist tuleks parandada muu hulgas sõltumatu juhtimise, konfidentsiaalsuse ja anonüümsuse tagamise ning tõhusa jõustamise ja mõjusate hoiatusmeetmete

kasutuselevõtmisega, ning see võiks olla esimene samm, mis aitaks suurendada põllumajandusettevõtjate huvi ja toetust, ning seega ka nende osalemist;

22. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles hõlbustama tootjate ühinemist tootjaorganisatsioonidega ja tootjaorganisatsioonide liitudega ning ergutama tootjaid seda tegema, et tugevdada nende läbirääkimispositsiooni ja seisundit toiduainete tarneahelas;
23. leiab siiski, et vabatahtlikud ja isereguleeruvad süsteemid võivad pakkuda kulutõhusaid võimalusi ausa käitumise tagamiseks turul, vaidluste lahendamiseks ja ebaõiglaste kaubandustavade likvideerimiseks, kui nendega kaasnevad sõltumatud ja tõhusad rakendamismehhanismid; rõhutab sellegipoolest, et siiani on selliste süsteemide edu olnud tagasihoidlik piisava jõustamise puudumise, põllumajandustootjate alaesindatuse, erapooletute juhtimisstruktuuride puudumise, asjaomaste osalejate vaheliste huvide konfliktide, tarnijate hirmufaktorit mitteamvestavate vaidluste lahendamise mehhanismide ning asjaolu tõttu, et nimetatud süsteeme ei kohaldata kogu tarneahela suhtes; palub komisjonil jätkuvalt toetada parimate tavade vahetamist liikmesriikide vahel;
24. märgib, et vastu on võetud ELi õigusakt, mis käsitleb ettevõtja ja tarbija vaheliste tehingutega seotud ebaausaid kaubandustavasid (direktiiv 2005/29/EÜ), kuid juhib tähelepanu sellele, et puudub ELi õigusakt, mis käsitleks võitlust eri ettevõtjate vaheliste ebaausate tavadega põllumajandusliku toidutööstuse ahelas;
25. juhib tähelepanu sellele, et ebaõiglaste kauplemistavade põhjalikus analüüsis tuleb arvesse võtta viimastel aastatel tekkinud uut majanduse paradigmat, mida iseloomustab ulatuslik jaemüügisektor, kus valitseb suur konkurents jaemüügiettevõttesse pääsu pärast, mida kontrollivad supermarketid; juhib tähelepanu sellele, et mõned konkurentsiametid on kindlaks teinud konkreetseid tavade, mille puhul kantakse liigne risk üle tarnijatele, mis võib kahjustada nende konkurentsivõimet; juhib tähelepanu sellele, et konkurentsiametid on ka osutanud, et jaemüüja ehk oma kaubamärgid tekitavad horisontaalse konkurentsi tööstuste kaubamärkidega, millele ei ole piisavalt tähelepanu pööratud;
26. rõhutab, et võitlus ebaõiglaste kaubandustavade vastu on samm siseturu nõuetekohase toimimise poole ning aitab arendada piiriülest kaubandust ELis ja kolmandate riikidega; juhib tähelepanu asjaolule, et turgude killustatuse ning ebaõiglasi kaubandustavasid käsitlevate riiklike õigusaktide erinevuste tõttu puutuvad tarneahela ettevõtted kokku hulga erinevate turutingimustega, mille tulemuseks võib olla meelepärase kohtualluvuse valimine, mis omakorda võib põhjustada regulatiivset ebakindlust;
27. kutsub komisjoni ja liikmesriike täielikult ja ühtlustatult rakendama konkurentsioigust, ebaausat konkurentsi käsitlevaid õigusakte ja monopolivastaseid õigusakte ning eelkõige kehtestama karme karistusi valitseva seisundi kuritarvitamise eest toiduainete tarneahelas;
28. peab oluliseks tagada, et ELi konkurentsioigusega võetaks arvesse põllumajanduse eripära ning see teeniks nii tootjate kui ka tarbijate heaolu, kellel on tarneahelas oluline roll; on seisukohal, et ELi konkurentsioigus peab looma tingimused tõhusama turu tekkimiseks, mis võimaldaks tarbijatel saada kasu laiast valikust konkurentsivõimelise

hinnaga kvaliteetsetest toodetest ning samas tagaks, et toormetootjatel oleks huvi investeerida ja teha uuendusi, ilma et ebaõiglased kaubandustavad neid turult välja tõrjuks;

29. juhib tähelepanu asjaolule, et ehkki jaemüüja omatooted võivad pakkuda tarbijale suuremat väärtust, valikut ja õiglase kaubanduse tooteid, kujutavad need endast keskpikas ja pikas perspektiivis strateegilist küsimust, kuna oma kaubamärkidega tekib tööstuslike kaubamärkide suhtes konkurentsi horisontaalne mõõde, mida varem pole mõjurina ette tulnud, ning see võib anda jaemüüjale ebaausa ja konkurentsivastase seisundi, millega temast saab korraga nii klient kui ka konkurent; juhib tähelepanu sellele, et eksisteerib n-ö riskilävi, üle mille oma kaubamärkide turuosa suurendamine teatud tootekategoorias võib pöörata praeguse oma kaubamärkide positiivse mõju negatiivseks ja hakata pärssima paljude ettevõtete uuenduslikkusele suunatud pingutusi; nõuab seetõttu tungivalt, et komisjon ja konkurentsiametid pööraksid jaemüüja omatoodete küsimusele erilist tähelepanu, eelkõige mis puudutab vajadust hinnata võimalikku pikaajalist mõju tarneahelale ja põllumajandustootjate seisundile selles, võttes arvesse asjaolu, et tarbijate harjumused on liikmesriigiti erinevad;
30. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles täielikult ja järjepidevalt jõustama direktiivi 2011/7/EL hilinevad maksimisega võitlemise kohta äritehingute puhul, et ettevõtjad tasuksid võlausaldaajale 60 kalendripäeva jooksul või vastasel juhul maksaksid viiviseid ja hüvitaksid võlausaldaajale sissenõudmiskulud;
31. kutsub komisjoni üles esitama ettepaneku või ettepanekud töötada välja ELi tasandi raamistik, millega sätestatakse üldpõhimõtted ning võetakse nõuetekohaselt arvesse liikmesriikide siseriiklikke olusid ja parimaid tavasid ebaõiglase kaubandustavade vastu võitlemisel kogu toidainete tarneahela ulatuses, et tagada liikmesriikide vahel võrdsed tingimused, mis võimaldavad turgudel nõuetekohaselt toimida ning säilitada toidutootjate, -tarnijate ja -turustajate vahel õiglased ja läbipaistvad suhted;
32. on sügavalt veendunud, et ELi tasandi raamistikku käsitleva ettepaneku esitamisel tuleks arvesse võtta komisjoni ja asjaomaste sidusrühmade poolt 29. novembri 2011. aasta dokumendis „Vertical relationships in the Food Supply Chain: Principles of Good Practice“¹ („Vertikaalsed suhted toiduainete tarneahelas: heade tavade põhimõtted“) esitatud ebaõiglase kaubandustavade määratlust koos ebaõiglase kaubandustavade avatud nimekirjaga;
33. lisaks soovib selle valdkonna tulevasse seadusandlikku algatusse või tulevastes seadusandlikesse algatustes lisada sätted anonüümsuse ja konfidentsiaalsuse kohta;
34. on arvamusel, et liikmesriigid peaksid, kui nad ei ole seda veel teinud, looma või määrama kindlaks riigiasutused või spetsiaalsed asutused/instantsid, kes tegeleksid toiduainete tarneahela ebaõiglase kaubandustavade vastu võitlemisega seotud meetmete rakendamisega; on seisukohal, et sellised riigiasutused võivad rakendamist hõlbustada, näiteks seeläbi, kui anda neile volitused algatada ja viia läbi uurimisi omal algatusel või mitteametliku teabe ja konfidentsiaalsuse alusel vastu võetud kaebuste alusel (mis aitab

¹

<https://ec.europa.eu/digital-single-market/sites/digital-agenda/files/discussions/Vertical%20relationships%20in%20the%20Food%20Supply%20Chain%20-%20Principles%20of%20Good%20Practice.pdf>.

vältida hirmufaktorit), ning võivad tegutseda osaliste vahel vahendajana; rõhutab, kui oluline on tagada riiklike ametiasutuste vastastikune tunnustamine ja tõhus koostöö ELi tasandil, et kindlustada eelkõige häid tavasid käsitleva asjaomase teabe ja oskusteabe vahetamine uute ebaõiglaste kaubandustavade kohta, kusjuures oleks tagatud, et asutused järgivad oma tegevuses täielikult subsidiaarsuse põhimõtet;

35. kutsub komisjoni, liikmesriike ja asjaomaseid sidusrühmi üles hõlbustama komisjoni aruande põhjal järelemeetmete võtmisel põllumajandustootjate organisatsioonide (sealhulgas tootjaorganisatsioonide ja tootjaorganisatsioonide liitude) kaasamist toiduainete tarneahelat reguleerivate riiklike täitevasutuste tegevusse, eelkõige tagades kaebuste anonüümsuse ja tõhusa sanktsioonide korra;
36. kutsub liikmesriike, kus puudub pädev jõustamisasutus, kaaluma sellise asutuse loomist ning andma sellele volitused teostada järelevalvet ja võtta vajalikke meetmeid ebaõiglaste kauplemistavade vastu võitlemiseks;
37. rõhutab, et õiguskaitseasutused peaksid saama kohaldada mitmeid erinevaid täitemeetmeid ja sanktsioone, mis võimaldaksid paindlikku reageerimist vastavalt rikkumise raskusastmele; on arvamisel, et sellistel meetmetel ja sanktsioonidel peaks olema hoiatav mõju, et sellega kaasneksid muutused käitumises;
38. tuletab meelde, et kõikidel liikmesriikidel on juba ebaõiglasi kaubandustavasid käsitlevad õigusraamistikud; võtab teadmiseks mõnedes liikmesriikides hiljuti võetud reguleerivad meetmed, mis seisnevad täiendavate õigusaktide lisamises siseriiklikku konkurentsioigusesse, ebaõiglaste kaubandustavade direktiivi laialdasemas rakendamises, lisades selle reguleerimisalasse ettevõtjatevahelised suhted, ning sõltumatute õiguskaitseasutuste loomises; võtab sellegipoolest teadmiseks asjaolu, et asjaomaste liikmesriikide selles osas võetud erinevate lähenemisviiside tulemuseks on ebaõiglaste kaubandustavade vastase võitluse erinev ulatus ja viisid;
39. märgib, et meetmete võtmisel toiduainete tarneahelas ebaõiglaste kaubandustavade vastu võitlemiseks tuleb nõuetekohaselt arvesse võtta eri turgude erinevaid õiguslikke tingimusi ja eripära ning pöörata tähelepanu eri liikmesriikide erinevale olukorrale ja lähenemisviisidele, turgude konsolideerituse või killustatuse tasemele ja muudele olulistele teguritele, kasutades samal ajal ära ka mõnedes liikmesriikides juba võetud meetmeid, mis on osutunud tulemuslikeks; on arvamisel, et selles valdkonnas kavandatud õiguslike algatuste puhul tuleb tagada piisavalt suur vabadus meetmete valimisel olenevalt turu iseloomust, et vältida kõigi käsitlemist ühe mõõdupuu järgi, järgides seejuures peamist eesmärki parandada õigusaktide jõustamise tõhusust asjakohaste riigiasutuste kaasamise abil lisaks eraõiguslike meetmete kaudu täitmise tagamisele, millega aidatakse ühtlasi kaasa liikmesriikide eri õiguskaitseorganite vahelise killustunud ja väheaktiivse koostöö parandamisele ning ebaõiglaste kaubandustavade seotud piiriüleste probleemidega tegelemisele;
40. juhib tähelepanu sellele, et praegusest killustatud ja väheaktiivsest koostööst eri riiklike jõustamisasutuste vahel ei piisa ebaõiglaste kauplemistavade seotud piiriüleste probleemide lahendamiseks;
41. kutsub komisjoni üles hindama regulatiivsete ja mitteregulatiivsete meetmete tulemuslikkust ja mõju, võttes nõuetekohaselt arvesse kõiki võimalikke tagajärgi eri

sidusrühmadele ja tarbijate heaolule, ning eespool mainitud Areté uuringus vastajate osutatud poliitikameetmete kombinatsiooni (kombinatsioon vabatahtlikest algatustest ja riiklikest jõustamismehhanismidest (nii vastas 33% kõikidest vastanutest) ning ELi tasandi spetsiifilistest õigusnormidest (32%)) tulemuslikkust ja mõju,

42. on veendunud, et tarbijate teadlikkus põllumajandustoodetest on toiduainete tarneahela tasakaalustamatusest, sealhulgas ebaõiglastest kaubandustavadest põhjustatud probleemide lahendamisel otsustava tähtsusega; kutsub kõiki toiduainete tarneahela juhtimises osalevaid sidusrühmi parandama kogu toiduainete tarneahela läbipaistvust ning andma tarbijatele rohkem teavet toodete asjakohasema märgistamise ja sertifitseerimissüsteemide abil, et võimaldada tarbijatel olemasolevate toodete puhul läbinisti teadlikke valikuid teha ja vastavalt käituda;
43. palub komisjonil tihedas koostöös liikmesriikidega edendada algatusi tarbijate teavitamiseks ohtudest, mida hinnadumping toormetootjatele kaasa toob, ning toetab selgesõnaliselt sellel teemal teavituskampaaniate korraldamist koolides ja koolitusasutustes;
44. märgib, et parlament on alates 2009. aastast võtnud ELi tarneahela probleemide teemal vastu viis resolutsiooni, sealhulgas kolm resolutsiooni, milles konkreetselt käsitletakse tasakaalustamatust ja kuritarvitamisi toiduainete tarneahelas; märgib lisaks, et komisjon on sama ajavahemiku jooksul koostanud kolm teatist ja ühe rohelise raamatu ning tellinud sarnastel teemadel kaks lõpparuannet; kinnitab seetõttu, et toiduainete tarneahela olukorra veelgi põhjalikuma analüüsimisega üksnes lükataks edasi kiiremas korras vajaminevate meetmete võtmist, mis aitaksid põllumajandustootjatel võidelda ebaõiglaste kaubandustavade vastu;
45. nõuab tungivalt, et kõik toiduainete tarneahela osalised kaaluksid tüüplepingute ja uue põlvkonna lepingute sõlmimist, milles riskid ja kasu on jagatud;
46. tunnistab, et ühise põllumajanduspoliitika (ÜPP) reformi ja uue ühise turukorraldusega on kehtestatud arvukalt meetmeid, mille eesmärk on vähendada põllumajandustootjate, jaemüüjate, hulgimüüjate ja VKEde läbirääkimispositsioonide erinevust toiduainete tarneahelas, eelkõige toetades tootjaorganisatsioonide loomist ja laiendamist; rõhutab tarnijate sellise koostöö tähtsust;
47. märgib, et määrust (EL) nr 1308/2013, milles sätestatakse tootjaorganisatsioonide loomine, toetatakse ÜPP teise samba raames rahaliste stiimulitega; juhib tähelepanu sellele, et selle õigusraamistikuga laiendatakse kollektiivläbirääkimiste (mõnes sektoris) ning tarnelepingute (kõigis sektorites) ulatust ka tootjaorganisatsioonidele, tootjaorganisatsioonide liitudele ja tootmisharudevahelistele organisatsioonidele, samuti kehtestatakse teatavate konkurentsieeskirjade ajutised erandid turgude tõsise tasakaalutuse ajal, mille kohta kehtivad kaitsemeetmeid;
48. nõuab tungivalt, et komisjon edendaks aktiivselt seda lähenemisviisi, et parandada toormetootjate läbirääkimispositsiooni ning soodustada tootjate ühinemist tootjaorganisatsioonidega ja tootjaorganisatsioonide liitudega; rõhutab, et eelkõige on haavatavad väikesed ja perekondlikud põllumajandusettevõtjad, kellel on potentsiaal luua ja toetada tööhõivet eraldatud, kaugemates ja mägipiirkondades;

49. on seisukohal, et tootjaorganisatsioonide tugevdamine ja asutamine peab käima käsikäes põllumajandustootjate läbirääkimispositsioonide tugevdamisega toiduahelas, eelkõige andes neile õiguse oma lepingute üle kollektiivseid läbirääkimisi pidada;
50. nõuab suuremat läbipaistvust ja teabe andmist tarneahelas, ning asutuste ja turuteabevahendite, nagu Euroopa toiduainehindade jälgimisvahendi ja piimaturu vaatluskeskuse tugevdamist, eesmärgiga varustada põllumajandustootjaid ja tootjaorganisatsioone täpsete ja õigeaegsete turuandmetega;
51. on arvamusel, et hinnad kogu toiduainete tarneahelas peaksid paremini kajastama toormetootjate loodud lisandväärtust; nõuab seetõttu, et jaehinna kujundamise protsess oleks võimalikult läbipaistev;
52. juhib tähelepanu sellele, et mitme liikmesriigi põllumajandustootjad on taganud endale toiduainete tarneahelas tugeva positsiooni ühistute loomise kaudu, mis tagab, et töötlemise etapil tekkinud lisandväärtus suunatakse tagasi põllumajandustootjatele, ning peab väga oluliseks, et neid ühistuid ei koormataks kohustuslikust ja kallist bürokraatiast tulenevate täiendavate kuludega;
53. nõuab tungivalt, et tootjad ja töötlejad teeksid koostööd, et investeerida innovatsiooni ja suurendada oma toodete lisandväärtust;
54. tuletab komisjonile meelde, et 2013. aasta detsembris võttis Euroopa Parlament vastu algatusraporti, milles kutsuti komisjoni üles analüüsima sõltumatute jõustamismeetmete võimalikkust, et tegeleda tarneahelas tegutsevate toormetootjate hirmufaktori probleemiga; nõuab tungivalt, et komisjon võtaks seda oma aruandes arvesse;
55. on seisukohal, et kutseorganisatsioonid võiksid olla toormetootjate jaoks platvorm, mis võimaldaks neil kartuseta esitada pädevatele asutustele kaebusi väidetavate ebaõiglaste kaubandustavade kohta;
56. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile ning liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele.

SELETUSKIRI

2014. aasta juulis avaldas Euroopa Komisjon teatise, mille eesmärk oli kutsuda liikmesriike otsima vahendeid, et kaitsta väikesi toiduainetootjaid ja jaemüüjaid paremini ebaõiglaste kaubandustavade eest, mis esinevad ärisuhetes turujõudude erinevuse korral.

Ebaõiglaseid kaubandustavasid määratletakse üldisemalt tavadena, mis kalduvad suurel määral kõrvale heast äritavast ning on vastuolus hea usu ja ausa kauplemise põhimõtetega ja mida üks äripartner kasutab ühepoolset teise lepingupartneri suhtes. Raportöör loetleb raportis ebaõiglaste kaubandustavade näiteid, mida tarneahela osalised on nimetanud vestlustes raportööriga kui kõige sagedamini esinevaid tavasid.

Ebaõiglased kaubandustavad toiduainete ja muude kaupade kauplemisahelas, mis tulenevad majandusliku tasakaalu puudumisest ärisuhetes ja erinevatest läbirääkimispositsioonidest, võivad mõjutada negatiivselt kogu ELi majandust, sest firmad, eelkõige väikesed ja keskmised ettevõtted võivad seetõttu kaotada suutlikkuse investeerida ja panustada innovatsiooni, samuti loobuda soovist arendada oma tegevust ühtsel turul. Lisaks sellele tuleb arvestada nn hirmufaktorit. Sagedased on olukorrad, kus nõrgem osapool ei võta mingeid õiguslikke meetmeid ja nõustub ebaõiglaste kaubandustavadega vaatamata nende kahjulikkusele, sest kardab, et tugevam osapool katkestab kaubandussuhte. Erinev läbirääkimispositsioon on kaubandussuhetes küll täiesti normaalne nähtus ja tuleneb turu toimemehhanismidest, kuid tugevama turupositsiooni kuritarvitamist peetakse ebanormaalseks suhteks ettevõtjate vahel ja sageli viib see ebaõiglaste kaubandustavade kasutamiseni.

Viimastel aastatel on pingestunud arutelu ebaõiglaste kaubandustavade üle ettevõtjatevahelistes suhetes. Kuigi on keeruline anda sellele ilmingule terviklikku hinnangut, on arvukad statistilised andmed ja turuanalüüsid näidanud, et sellised tavad esinevad üsna sageli ja on tarneahela teatavates lülides eriti märgatavad. 2011. aasta märtsis korraldatud uuringu käigus ütles 96% toiduainete tarneahelas osalevatest vastanutest, et nende suhtes on kohaldatud vähemalt ühte ebaausat kauplemistava¹.

Paljud liikmesriigid on teadvustanud ebaõiglaste kaubandustavade kahjulikku mõju ja teinud seadusandlikke algatusi nendega võitlemiseks, mõned liikmesriigid aga alles kavandavad selliste meetmete võtmist. Seega on selle valdkonna õigusaktid ELis väga erinevad nii seetõttu, et eri liikmesriikides on võetud erinevaid meetmeid, kui ka seetõttu, et probleemi enda ulatus on liikmesriikides erinev. Teisest küljest on ka turul tegutsevad ettevõtjad märganud ebaõiglaste kaubandustavade probleemi ja koostanud vertikaalsete suhete head tavad ja nende rakendamise isereguleerimise raamistikud, näiteks tarneahelaalgatus.

Arvestades ebaõiglaste kaubandustavade probleemi laiaulatuslikkust ja selle laienemist, on alust kahelda isereguleerimise mehhanismide tõhususes turutasakaalu taastamisel. Meetodid, mis seisnevad üleskutsetes ebaõiglastest kaubandustavadest vabatahtlikult loobuda, aitavad küll sellist tegevust piirata, aga ei ole piisavad probleemi täielikuks lahendamiseks.

¹ Uuring, mille tellisid CIAA (ELi Toiduaine- ja Joogitööstuse Konföderatsioon) ja AIM (Euroopa Kaubamärgiomanike Assotsiatsioon).

Raportööri arvates tuleks teha otsustavaid ja järjekindlaid samme, mis on suunatud ELi toiduainete tarneahelas esinevate ebaõiglaste kaubandustavade täielikule kõrvaldamisele. Probleemi ulatus nõuab selliste ELi tasandi õigusaktide vastuvõtmist, mis tagaksid turgude nõuetekohase toimimise ja austavad ning läbipaistvad suhted toiduainete tarneahela osaliste vahel. Ebaõiglaste kaubandustavade tuleb täpselt määratleda ja keelata sanktsioonide ähvardusel ning kõnealuste õigusaktide täitmise eest peavad vastutama liikmesriikide asutused, kellel peaks olema õigus algetada uurimisi ja võtta vastu anonüümseid kaebusi.

Käesoleva raporti eesmärk on leevendada ebaõiglaste kaubandustavade probleemi, tuues välja algatused, mis on tehtud liikmesriikide või ka ELi tasandil, on need siis liikmesriikide seadusandlikud meetmed või isereguleerimise algatused, ning kaaluda muid võimalikke vahendeid ebaõiglaste kaubandustavade probleemi lahendamiseks Euroopa siseturul.

2.3.2016

PÖLLUMAJANDUSE JA MAAELU ARENGU KOMISJONI ARVAMUS(*)

siseturu- ja tarbijakaitsekomisjonile

ebaõiglaste kaubandustavade kohta toiduainete tarneahelas
(2015/2065 (INI))

Arvamuse koostaja (*): Mairead McGuinness

(*) Kaasatud komisjon – kodukorra artikkel 54

ETTEPANEKUD

Põllumajanduse ja maaelu arengu komisjon palub vastutaval siseturu- ja tarbijakaitsekomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. peab oluliseks tagada, et Euroopa konkurentsioigus võtaks arvesse põllumajanduse eripära ning teeniks nii tootjate kui ka tarbijate heaolu, kes mängivad tarneahelas olulist rolli; on seisukohal, et Euroopa konkurentsioigus peab looma tingimused tõhusama turu tekkimiseks, mis võimaldaks tarbijatel saada kasu laiast valikust konkurentsivõimelise hinnaga kvaliteetsetest toodetest ning samas tagaks, et ettevõtjatel oleks huvi investeerida ja teha uuendusi, ilma et ebaõiglased kaubandustavad neid turult välja tõrjuks;
2. kutsub komisjoni üles rakendama ELi konkurentsioigust rangelt juhul, kui ebaõiglaste kaubandustavade eest on võimalik kohaldada sanktsioone; leiab siiski, et enamikul ebaõiglaste kaubandustavadega seotud juhtudest ei saa olemasolevaid õigusnorme ja eeskirju kohaldada; on lisaks seisukohal, et ainuüksi konkurentsioigusest ei piisa ebaõiglaste kaubandustavade probleemi lahendamiseks, sest kuigi jaemüüjatel võib teatud turusituatsioonis tegelikult olla valitsev seisund, on turgu valitsevale seisundile esitatud tehnilised nõuded harva täidetud;
3. märgib, et ebaõiglased kaubandustavad esinevad toiduainete tarneahelas mitmes eri vormis, mille hulka kuuluvad:
 - ühepoolsed ja tagasiulatuvad muutused lepingutes,
 - ühtse määraga maksed, mida äriühingud tarnijate nimekirja lisamise eest tarnijatelt nõuavad (nn *pay to stay*),
 - maksed, mida tehakse kuni 120-päevase hilinemisega, mis kaugelt ületab 60-päevase tähtaja (nn *pay you later*),
 - meelevaldsed allahindlused, mida suurettevõtted ise endale määravad maksete

- ennetähtaegse või õigeaegse sooritamise eest,
 - tagasiulatuvad allahindlused tarnijale võlgnetavalt tasumata rahalt,
 - jaemüüjate surve tarnijatele kasutada teatud kolmandatest osapooltest pakenditootjaid, kes maksavad neile suunatud tehingute eest supermarketitele tasu;
4. tunnistab, et ebaõiglasel kaubandustaval tulenevad peamiselt tulu ja võimu tasakaalustamatusest toiduainete tarneahelas, ning et see probleem tuleb kiiremas korras lahendada, et parandada põllumajandustootjate olukorda toiduainete sektoris; märgib, et toodete müümine tootmiskuludest madalama hinnaga ja tõsised kuritarvitused seoses selliste põllumajanduslike põhitoiduainetega, nagu piimatooted, puu- ja juurviljad, mida suured jaemüüjad müüvad klientide meelitamiseks alla turuhinna, ohustavad Euroopa asjaomase toodangu pikaajalist jätkusuutlikkust; tunnistab, et mitme liikmesriigi toidukaubanduses valitseb eriti silmatorkav turu kontsentratsioon; peab tervitatavaks selliseid jõupingutusi nagu Tierwohl'i algatus Saksamaal, mille eesmärk on aidata põllumajandustootjatel konkureerida oma toodete väärtuse põhjal;
 5. juhib tähelepanu sellele, et ebaõiglastel kaubandustavadel on põllumajandustootjate jaoks tõsised negatiivsed tagajärjed, nagu väiksem kasum, eeldatust kõrgemad kulud, toidu ületootmine ja raiskamine ning raskused finantsplaanimisel; rõhutab, et ebaõiglastel kaubandustavadel on negatiivne mõju ka ühtse turu toimimisele ning nad võivad lämmatada investeerimist, tuua kaasa languse tootearenduses ning vähendada toodangu kvaliteeti ja mitmekesisust; rõhutab, et sellised negatiivsed tagajärjed vähendavad lõppkokkuvõttes tarbijate valikuvõimalusi;
 6. märgib, et parlament on alates 2009. aastast võtnud ELi tarneahela probleemide teemal vastu viis resolutsiooni, sealhulgas kolm resolutsiooni, milles konkreetselt käsitletakse tasakaalustamatust ja kuritarvitamisi toiduainete tarneahelas; märgib lisaks, et komisjon on sama ajavahemiku jooksul koostanud kolm teatist ja ühe rohelise raamatu ning tellinud sarnastel teemadel kaks lõpparuannet; kinnitab seetõttu, et toiduainete tarneahela olukorra veelgi põhjalikum analüüsimine üksnes lükkab edasi tungivat vajadust võtta meetmeid, et aidata põllumajandustootjatel võidelda ebaõiglaste kaubandustavade vastu;
 7. on seisukohal, et oleks kasulik kujundada välja ühine arusaam ebaõiglastest kaubandustavade, ning palub seetõttu komisjonil koostada avatud nimekirj tavade, mis on Euroopa Liidu tasandil keelatud; rõhutab, et puuduvad ELi eeskirjad võitluseks toiduahela ettevõtjate vaheliste ebaõiglaste kaubandustavade vastu;
 8. nõuab tungivalt, et kõik toiduainete tarneahela osalised kaaluksid tüüplepinguid ning ka uue põlvkonna lepinguid, milles riskid ja kasu on jagatud;
 9. märgib, et kuigi jaemüüja omatooted võivad pakkuda tarbijale suuremat väärtust, valikut ja õiglase kaubanduse tooteid, võivad nad anda jaemüüjale ebaausa ja konkurentsivastase seisundi, millega temast saab korraga klient ja konkurent; nõuab tungivalt, et komisjon ja konkurentsiametid pööraksid jaemüüja omatoodete küsimusele erilist tähelepanu, ning rõhutab vajadust käsitleda võimalikku pikaajalist mõju toidu tarneahelale ja põllumajandustootjate seisundile selles;
 10. tunnistab, et ühise põllumajanduspoliitika (ÜPP) reformi ja uue ühise turukorraldusega kehtestati arvukalt meetmeid, mille eesmärk on vähendada põllumajandustootjate, jaemüüjate, hulgimüüjate ja VKEde läbirääkimispositsioonide erinevust toiduainete

tarneahelas, eelkõige toetades tootjaorganisatsioonide loomist ja laiendamist; rõhutab tarnijate sellise koostöö tähtsust;

11. märgib, et määrust (EL) nr 1308/2013, milles sätestatakse tootjaorganisatsioonide loomine, toetatakse ÜPP teise samba raames rahaliste stiimulitega; juhib tähelepanu sellele, et see õigusraamistik laiendab kollektiivlääbirääkimiste (mõnes sektoris) ning tarnelepingute (kõigis sektorites) ulatust ka tootjaorganisatsioonidele, tootjaorganisatsioonide liitudele ja tootmisharudevahelistele organisatsioonidele, ning samuti kehtestab teatavate konkurentsieeskirjade ajutised erandid turgude tõsise tasakaalutuse ajal, mille kohta kehtivad kaitsemeetmed;
12. palub komisjonil seda lähenemisviisi aktiivselt edendada, et parandada esmaste tootjate läbirääkimispositsioone ning soodustada tootjate ühinemist tootjaorganisatsioonidega ja tootjaorganisatsioonide liitudega; rõhutab eelkõige väikeste ja perekondlike põllumajandusettevõtjate haavatavust, kellel on potentsiaal luua ja toetada tööhõivet eraldatud, kaugemates ja mägipiirkondades;
13. on seisukohal, et tootjaorganisatsioonide tugevdamine ja asutamine peab käima käsikäes põllumajandustootjate läbirääkimispositsioonide tugevdamisega toiduahelas, eelkõige andes neile õiguse oma lepingute üle kollektiivseid läbirääkimisi pidada;
14. nõuab suuremat läbipaistvust ja teabe andmist tarneahelas, ning asutuste ja turuteabevahendite, nagu Euroopa toiduainehindade jälgimisevahendi ja piimaturu vaatluskeskuse tugevdamist, eesmärgiga varustada põllumajandustootjaid ja tootjaorganisatsioone täpsete ja õigeaegsete turuandmetega;
15. on arvamusel, et hinnad kogu toiduainete tarneahelas peaksid paremini kajastama esmaste tootjate loodud lisandväärtust; nõuab seetõttu, et jaehinna kujundamise protsess peab olema võimalikult läbipaistev;
16. juhib tähelepanu sellele, et mitme liikmesriigi põllumajandustootjad on taganud endale toiduainete tarneahelas tugeva positsiooni ühistute loomise kaudu, mis tagab, et töötlemise etapil tekkinud lisandväärtus suunatakse tagasi põllumajandustootjatele, ning peab väga oluliseks, et neid ühistuid ei koormataks kohustuslikust ja kallist bürokraatiast tulenevate täiendavate kuludega;
17. nõuab tungivalt, et tootjad ja töötlejad teeksid koostööd, et investeerida innovatsiooni ja suurendada oma toodete lisandväärtust;
18. on veendunud, et tarbijate teadlikkus põllumajandustoodetest on toiduainete tarneahela tasakaalustamatusest, sealhulgas ebaõiglastest kaubandustavadest põhjustatud probleemide lahendamisel otsustava tähtsusega; kutsub kõiki toiduainete tarneahela juhtimises osalevaid sidusrühmi parandama kogu toiduainete tarneahela läbipaistvust ning andma tarbijatele rohkem teavet toodete asjakohasema märgistamise ja sertifitseerimissüsteemide abil, et võimaldada tarbijatel olemasolevate toodete seas läbinisti teadlikke valikuid teha ja vastavalt käituda;
19. palub komisjonil tihedas koostöös liikmesriikidega edendada algatusi tarbijate teavitamiseks ohtudest, mida hinnadumping esmastele tootjatele kaasa toob, ning toetab selgesõnaliselt sellel teemal teavituskampaaniate korraldamist koolides ja

koolitusasutustes;

20. tunnistab, et kuigi täiesti vabatahtlikud algatused on mureküsimuste kindlakstegemisel väga olulised ja kasulikud, ei piisa neist nn hirmufaktori kõrvaldamiseks tarneahelast, sest neil on tõsiseid puudusi, sh paljud võimalused osalemist vältida, huvide konfliktid, vaidluste lahendamise mehhanismid, milles ei kajastu tarnija nn hirmufaktor, rikkumiste korral kehtestatavate tõsiseltvõetavate sanktsioonide puudumine ning pädevate ametiasutuste vähene või puuduv osalus;
21. tuletab komisjonile meelde, et 2013. aasta detsembris võttis Euroopa Parlament vastu algatusraporti, milles kutsuti komisjoni üles analüüsima sõltumatute jõustamismeetmete võimalikkust, et tegeleda tarneahelas tegutsevate esmaste tootjate hirmufaktoriga; nõuab tungivalt, et komisjon võtaks seda oma aruandes arvesse;
22. on seisukohal, et kutseorganisatsioonid võiksid olla esmaste tootjate jaoks platvorm, mis võimaldaks neil kartmata esitada pädevatele asutustele kaebusi väidetavate ebaõiglaste kaubandustavade kohta;
23. nõuab, et täitevasutused võtaksid kasutusele menetlused, mis võimaldaksid esmastel tootjatel konfidentsiaalselt kaebusi esitada ning samas võimaldaksid täitevasutustel ka omal algatusel uurimisi läbi viia; rõhutab, et sellistel täitevasutustel peaks olema võimalik kehtestada ebaõiglasi kaubandustavasid käsitlevate eeskirjade rikkumise eest asjakohaseid sanktsioone;
24. peab küsitavaks komisjoni vankumatut toetust tarneahelaalgatusele, arvestades selle piiratusi; kordab, et põllumajandustootjad ei soovi sellest algatusest osa võtta, kuna puudub usaldus, piiratud on võimalus anonüümselt kaebusi esitada, puuduvad seadusest tulenevad volitused, ei saa kohaldada tõsiseltvõetavaid sanktsioone, puuduvad piisavad mehhanismid korralikult dokumenteeritud ebaõiglaste kaubandustavade vastu võitlemiseks ja muret tekitab jõustamismehhanismide tasakaalustamatus, mida ei ole piisavalt arvesse võetud; peab kahetsusväärseks komisjoni soovimatust pidada läbirääkimisi anonüümsust ja sanktsioone puudutavate küsimuste üle;
25. kutsub komisjoni üles hindama tarneahelaalgatuse tõhusust, võttes arvesse põllumajandustootjate poolt esile toodud probleeme; kutsub komisjoni tungivalt üles vältima vabatahtlike algatuste hindamist ainult registreeritud osalejate arvu põhjal;
26. kutsub asjaomaseid sidusrühmi üles hõlbustama põllumajandustootjate organisatsioonide (sealhulgas tootjaorganisatsioonide ja tootjaorganisatsioonide liitude) kaasamist toidu tarneahelat reguleerivate riiklike täitevasutuste raames, eelkõige tagades kaebuste anonüümsuse ja tõhusa sanktsioonide korra;
27. tuletab meelde komisjoni tõdemust, et meelepärase kohtualluvuse valimine ohustab ühtse turu toimimist ja kahjustab esmaste tootjate huve; usub, et 2011. aastal vastu võetud häid tavasid reguleerivate eeskirjade ühtne tõlgendamine koos nende eeskirjade ühtse kohaldamise ja tihedama koostööga liikmesriikide rakendusasutuste vahel on oluline tegur selle probleemi ületamiseks;
28. märgib, et mitu liikmesriiki on kehtestanud vabatahtlikud koodeksid ja seadusandlikud meetmed, mille eesmärk on parandada tarneahela toimimist; märgib ametikoha *Groceries*

Code Adjudicator (kohtunik esmatarbekaupade koodeksi alusel) olemasolu Ühendkuningriigis, Portugali juhtumit, toiduainete tarneahela voliniku olemasolu Prantsusmaal, Hispaania õigusakte ja Belgia algatust, mis hõlmab poolte konsultatsioone; rõhutab siseriiklike ametiasutuste koostöö ja parimate tavade vahetamise tähtsust ELi tasandil; kutsub liikmesriike üles jõustama oma siseriiklikes õigusaktides võetud meetmed;

29. on seisukohal, et toiduainete sektori sõltumatud riiklikud reguleerimisasutused võiksid olla tõhus meede ebaõiglaste kaubandustavade vastu võitlemiseks, sest nad loovad kogu väärtusahela ulatuses suurema läbipaistvuse ning võimaldavad eelkontrollide läbiviimist, et vältida valitseva turupositsiooni kuritarvitamist; kutsub komisjoni sellega seoses üles kaaluma ka võimalust luua Euroopa reguleeriv asutus, kes võiks endale võtta koordineeriva rolli;
30. nõuab tungivalt, et komisjon hindaks neid riiklikke jõupingutusi kui võimalikke mudeleid, mida võiks kohandada, võttes sealjuures arvesse sektori spetsiifilisi probleeme ning siseturu olukorda ja eripära;
31. usub, et ELi tasandi raamõigusakte on vaja selleks, et võidelda ebaõiglaste kaubandustavade ja tagada, et Euroopa põllumajandustootjatel ja tarbijatel on võimalus saada kasu õiglastest müümise ja ostmise tingimustest;
32. nõuab tungivalt, et komisjon esitaks õigeaegselt ettepaneku ELi raamõigusakti vastuvõtmiseks, eesmärgiga tagada ühtsel turul võrdsed võimalused;
33. väidab, et sellised õigusaktid, mis annaksid esmastele tootjatele vajaliku õiguskindluse nende murede lahendamiseks, koos meetmetega, mis tugevdaksid põllumajandustootjate läbirääkimispositsiooni, on vajalikud tarneahelaalgatuse täiendamiseks ja selleks, et kaitsta algatusse juba täiel määral kaasatud sidusrühmi, tagades samaaegselt ebaõiglaste kaubandustavade kõrvaldamise toiduainete tarneahelast;
34. nõuab, et raamõigusaktid kaitseksid kõiki toidutarnijad, sõltumata nende asukohast, mis võib olla ka kolmandates riikides;
35. juhib tähelepanu sellele, et ELi raamõigusaktid ei tohi vähendada kaitse taset riikides, mis on vastu võtnud siseriiklikud õigusaktid, et võidelda äriühingute vaheliste ebaõiglaste kaubandustavade ja tagada, et Euroopa põllumajandustootjatel ja tarbijatel on võimalus saada kasu õiglastest müümise ja ostmise tingimustest;

**NÕUANDVAS KOMISJONIS
TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS**

Vastuvõtmise kuupäev	12.11.2015
Lõpphääletuse tulemus	+: 39 -: 0 0: 2
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Clara Eugenia Aguilera García, Eric Andrieu, Paul Brannen, Daniel Buda, Nicola Caputo, Michel Dantin, Paolo De Castro, Albert Deß, Diane Dodds, Norbert Erdős, Edouard Ferrand, Luke Ming Flanagan, Beata Gosiewska, Martin Häusling, Anja Hazekamp, Esther Herranz García, Jan Huitema, Jarosław Kalinowski, Elisabeth Köstinger, Zbigniew Kuźmiuk, Mairead McGuinness, Giulia Moi, Ulrike Müller, James Nicholson, Maria Noichl, Marijana Petir, Bronis Ropé, Jordi Sebastià, Jasenko Selimovic, Lidia Senra Rodríguez, Czesław Adam Siekierski, Marc Tarabella, Janusz Wojciechowski, Marco Zullo
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed	Maria Heubuch, Momchil Nekov, Sofia Ribeiro, Annie Schreijer-Pierik, Alyn Smith, Estefanía Torres Martínez
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed (art 200 lg 2)	Daniel Dalton, Nils Torvalds

**VASTUTAVAS KOMISJONIS TOIMUNUD
LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS**

Vastuvõtmise kuupäev	21.4.2016
Lõpphääletuse tulemus	+: 34 –: 0 0: 3
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Dita Charanzová, Carlos Coelho, Sergio Gaetano Cofferati, Lara Comi, Anna Maria Corazza Bildt, Daniel Dalton, Nicola Danti, Dennis de Jong, Vicky Ford, Ildikó Gáll-Pelcz, Evelyne Gebhardt, Antanas Guoga, Sergio Gutiérrez Prieto, Robert Jarosław Iwaszkiewicz, Liisa Jaakonsaari, Philippe Juvin, Antonio López-Istúriz White, Marlene Mizzi, Robert Rochefort, Virginie Rozière, Christel Schaldemose, Andreas Schwab, Olga Sehnalová, Igor Šoltes, Ivan Štefanec, Mylène Troszczynski, Anneleen Van Bossuyt, Marco Zullo
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed	Lucy Anderson, Birgit Collin-Langen, Edward Czesak, João Pimenta Lopes, Julia Reda, Dariusz Rosati, Lambert van Nistelrooij, Sabine Verheyen, Kerstin Westphal